

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

ABONAMENTUL :

Pe un an : 24 lei
Pe 6 luni : 12 lei
Pe 3 luni : 6 lei

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

Femeile în slujba păcii

În iunie a. c. a avut loc la Viena al IV-lea Congres al Federației Democratice Internaționale a Femeilor (F.D.I.F.). Federația aceasta, înființată în decembrie 1945, exprimă voința femeilor din toate colțurile lumii de a se uni în lupta împotriva războiului, a asupririi și pentru biruința păcii și viitorul fericit al copiilor lor. Astăzi F.D.I.F. numără peste 200 milioane de femei din 80 de țări. Ea a organizat numeroase acțiuni internaționale împotriva războiului, pentru pace. Între aceste acțiuni amintim: Conferința internațională pentru ocrotirea copilului (Viena 1952), Congresul mondial al femeilor (Copenhaga 1953), Congresul mondial al mameilor pentru apărarea copiilor împotriva războiului, pentru dezarmare și prietenie între popoare (Lausanne 1955), înființarea Comitetului Internațional permanent al mameilor, organizarea zilei de luptă împotriva fabricării și experimentării armelor atomice (august 1957) ș. a.

Femeile se opun cursei înarmărilor, cer rezolvarea problemelor internaționale pe cale pașnică, prin tratative, cer încetarea experiențelor cu bombe atomice și folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. În Congresul de la Viena ele au condamnat războiul atomic, care amenință viața copiilor, au condamnat experiențele cu arme atomice, care otrăvesc aerul și apele și fac să se nască prunci nenorociți, au cerut dezarmarea și instaurarea păcii. Iată ce spun ele — între altele — în Manifestul către toate femeile și mamele lumii:

„Războiul atomic cu groaznicele lui mijloace de distrugere este considerat de către femeie ca o provocare, ca o negare a dreptului ei la maternitate. Declarăm dușmani ai copiilor noștri și ai întregii omeniri pe cei care pregătesc acest război...

Am primit cu recunoștință și speranță marele act de pace al Uniunii Sovietice, care prima a încetat experiențele atomice. Experiențele nucleare seamănă moartea lentă în rindurile copiilor noștri. Ele constituie cauza nașterii nefericirilor mici schilozi și amenință generațiile viitoare. Condamnăm guvernele care continuă încă aceste experiențe și cerem ca ele să fie de îndată încetate.

(Continuare în pag. 4-a)

VOINȚA POPOARELOR

În luna iulie a avut loc la Stockholm (Suedia) Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. La acest Congres au luat parte 1.200 delegați din 78 țări. Delegații au adus acolo glasul popoarelor, a căror voință o exprimau. Ei erau oameni de diferite rase și naționalități, de diferite credințe religioase, din țări cu orânduirii social-politice deosebite. Cu toate acestea ei au mărturisit același gând, aceeași hotărâre: înlăturarea primejdiei unui nou război și stabilirea unei păci trainice. Congresul a dovedit din nou că, peste deosebirile de concepții politice și credințe religioase, popoarele se unesc în vederea realizării țelului comun: pacea. Congresul a formulat un adevărat program al luptei popoarelor pentru pace în împrejurările de azi. El a adoptat, între altele: un Apel către popoare în legătură cu situația din Orientul apropiat și mijlociu, o Chemare și o Declarație cu privire la dezarmare. În aceste documente se arată țintele și mijloacele luptei pentru pace a popoarelor.

În primul rând Congresul a cerut încetarea agresiunii anglo-americane din Orientul apropiat și mijlociu (Liban, Iordania), agresiune care amenință pacea lumii întregi.

În al doilea rând s-a cerut convocarea unei conferințe generale la nivel înalt, unde să se facă primii pași pe calea colaborării internaționale.

Această conferință trebuie să ducă la încetarea „războiului rece” și să se bazeze pe recunoașterea dreptului tuturor popoarelor la independență, pe principiul conviețuirii pașnice și colaborării cultural-economice între popoare.

În al treilea rând, Congresul de la Stockholm a pus ca țintă însemnată: dezarmarea. Cursa înarmărilor duce spre război catastrofal și împovărează popoarele cu sarcini mari. Dezarmarea ar aduce încredere între țări și banii cheltuiți pentru înarmare ar fi cheltuiți pentru ridicarea nivelului de trai și cultural al popoarelor. Cel dintâi pas pe calea dezarmării este un acord pentru încetarea exploziilor experimentale ale armelor atomice și termonu-

clare. Aceasta o cer toate popoarele. Uniunea Sovietică a și aplicat această măsură. Rămîne ca și S. U. A. și Anglia să urmeze pilda Uniunii Sovietice, pentru ca experiențele cu arme atomice să înceteze. De asemenea Congresul recomandă crearea unor zone, din care să fie înlăturată imediat arma nucleară, să fie retrase trupele străine, să fie desființate bazele militare străine și întreprinderile industriei de război cu mare capacitate de producție. În felul acesta s-ar face început dezarmării și s-ar vedea că dezarmarea generală este posibilă.

E nevoie să se convoace o Conferință mondială pentru dezarmare, cel mai târziu în anul 1959, la care conferință să fie reprezentate toate guvernele. Această Conferință va stabili un plan de dezarmare controlată, cu interzicerea experiențelor și a folosirii armei atomice și reducerea armamentelor clasice sub control internațional.

Congresul de la Stockholm a dat expresie voinței popoarelor de colaborare internațională și dezarmare. Colaborarea și dezarmarea risipesc norii amenințători ai unui război atomic și aduc bucuria și binefacerile păcii. Lupta popoarelor pentru colaborare și dezarmare va birui.

Poporul nostru sprijinește, prin lupta și munca sa, realizarea acestui mare țel al tuturor popoarelor: pacea.

Biserica noastră, împlinind porunca Mîntuitorului, este alături de forțele păcii. Ea aduce aminte de porunca: „Să vă iubiți unii pe alții”, adică să voiți binele unuia altuia, să vă ajutați unul pe altul, să trăiți în pace unul cu altul și nu să vă războiți unul cu altul. Voința de pace a Bisericii noastre a fost reprezentată la Congresul de la Stockholm de I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei, care a făcut parte din delegația R. P. Romîne. Clerul și credincioșii Bisericii noastre vor răspîndi hotărârile Congresului de la Stockholm și vor aduce prin munca lor alături de poporul muncitor contribuția lor la lupta pentru pace, pentru colaborare internațională, pentru dezarmare.

Prin lupta unită a popoarelor, pacea va birui.

Două prăznuiri bisericesti

— S-au împlinit 10 ani de la înscăunarea Prea Fericitului Patriarh JUSTINIAN și 75 de ani de la înființarea INSTITUTULUI TEOLOGIC UNIVERSITAR DIN BUCUREȘTI —

La 24 mai 1948 a fost ales patriarh al Bisericii Ortodoxe Române înalt Prea Sfințitul Justinian, atunci mitropolitul Moldovei, iar la 6 iunie Prea Fericitul Patriarh Justinian al României a fost așezat sărbătorește în scaunul de înfruntător al Bisericii noastre.

Implinindu-se 10 ani de atunci, Sinodul Permanent al Bisericii noastre, alcătuit din înalt Prea Sfințitul Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei, Nicolae al Ardealului, Firmilian al Olteniei și Vasile al Banatului, a hotărât ca această aniversare să fie prăznuită după cuviință Duminică 8 iunie a. c. Tot atunci urma să se prăznuiască aniversarea a 75 ani de existență a Institutului Teologic Universitar din București. S-au făcut în acest scop pregătirile trebuincioase.

În vederea serbărilor, au sosit în țara noastră două delegații bisericesti de peste hotare: delegația Patriarhiei din Alexandria și delegația Patriarhiei Moscovei și a toată Rusia. Delegația Patriarhiei Alexandriei a fost alcătuită din Prea Fericitul Patriarh Hristofoar, însoțit de P. C. Arhimandriți Agatanghelos, Partenios, Callistos și Varnavas, precum și din Dnii Prof. Dr. Th. Mosconas, directorul Bibliotecii din Alexandria și Evanghelos, medicul Prea Fericitului Patriarh Hristofoar. Delegația Bisericii Ruse era compusă din Prea Sfințitul Episcop Pavel al Permului, însoțit de DI Anatolie Horbačov, profesor de teologie și inspector bisericesc al Patriarhiei Moscovei.

Duminică 8 iunie a. c., în biserica catedrală patriarhală „Sf. Spiridon” din Capitală, s-a săvârșit Sfânta Liturghie arhierescă de către Prea Fericitul Patriarh Justinian, înconjurat de I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei, Nicolae al Ardealului, Firmilian al Olteniei și Vasile al Banatului, de P. S. Episcop Pavel al Permului, de P. C. Arhimandriți din delegația Patriarhiei Alexandriei și de un numeros sobor de preoți și diaconi. La priceasnă, P. C. Diacon Dr. Nicolae I. Nicolaescu, pro-rectorul Institutului Teologic Universitar din București, a rostit o predică pătrunzătoare și instructivă, în care a vorbit despre cinstirea Sfinților (fiind atunci Duminica tuturor Sfinților), despre vrednicile Institutului Teologic Universitar din București și despre propășirea Bisericii noastre sub arhipăstoria Prea Fericitului Patriarh Justinian. La sfârșit s-a făcut o Doxologie și s-au exprimat felicitări Prea Fericitului Patriarh Justinian. Cei doi patriarhi au binecuvîntat pe credincioșii aflați la praznic.

Îndată după Sf. Liturghie, în sala festivă a Palatului Patriarhal, a avut loc ședința solemnă a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, pentru aniversarea a 10 ani de arhipăstorie a Prea Fericitului Patriarh Justinian.

La ședință au luat parte toți I. P. S. și P. S. Membri ai Sfântului Sinod, cu excepția P. S. Episcop Andrei al Aradului, care era suferind. Ca invitați au participat: delegația Patriarhiei Alexandriei, delegația Patriarhiei Moscovei și a toată Rusia, ostenitorii Administrației Patriarhale în frunte cu P. C. director Pr. I. Gagiș și ai Arhiepiscopiei Bucureștilor în frunte cu P. C. vicar Pr. Al. Ionescu, delegațiile Institutelor Teologice Universitare din București și Sibiu în frunte cu rectorii lor Pr. I. G. Coman și Pr. S. Vlad, membrii Consiliului Național Bisericesc Prot. vicar Tr. Belașcu (Sibiu), dl I. Tăbîrcă, dl Acad. Prof. Dr. Vasile Rășcanu și dl dr. Mihai Fărcașiu (Cluj), delegația Seminarului Teologic din București, protopierii Capitalei, translatorii atașați

delegațiilor bisericesti de peste hotare și personalul tehnic al AGERPRES.

Din partea autorităților de Stat și a organizațiilor obștești au luat parte ca invitați: DI Acad. Prof. Dr. N. Gh. Lupu, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., DI V. I. Varahnin, reprezentant al Ambasadei U.R.S.S., DI Abd-El-Karim, reprezentant al Ambasadei Republicii Arabiei Unite, DI Acad. Prof. P. Constantinescu-Iași, din partea ARLUS, DI General D. Dămăceanu, din partea Ligii pentru strângerea legăturilor cu țările Africe și Asiei, DI C. Paraschivescu-Bălăceanu, din partea Consiliului Național pentru Apărarea Păcii și DI Dionisie Ionescu, Ministrul Ceremonialului de Stat.

Departamentul Cultelor de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. a fost reprezentat de DI Secretar General D. Dogaru, DI Director General I. Bărbulescu și Dnii Directori I. Onțanu, I. Rodeanu, N. Petru și N. Ștefan.

În numele și din încredințarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, I. P. S. Mitropolit IUSTIN al Moldovei și Sucevei a rostit cuvîntarea festivă. I. P. S. Sa a trecut în revistă și a apreciat după cuviință înfrupturile Bisericii noastre în deceniul din urmă. Inviorindu-și activitatea specifică și aducîndu-și cu elan și loialitate partea ei de contribuție la așezarea cea nouă a patriei noastre iubite Republica Populară Română, Biserica noastră s-a dovedit constant ca un factor de progres, atît din punct de vedere religios-moral, cit și cetățenesc-patriotic. I. P. S. Sa a relevat pătășia Prea Fericitului Patriarh Justinian la realizarea înfrupturilor bisericesti din ultimul deceniu, exprimîndu-i grațitudinea Sfântului Sinod pentru zelul, tactul și înțelepciunea de care a dat dovadă în îndeplinirea înaltei sale misiuni. A încheiat făcînd Prea Fericirii Sale calde urări de arhipăstorie îndelungată, cu pace, sănătate și întru toate bună sporire.

În aplauzele asistenței, au fost oferite apoi Prea Fericitului Patriarh Justinian, în dar, insignele patriarhale — două engolpioane și o cruce pectorală, un culion cu camilafcă albe și o Evanghelie ferecată în metale prețioase — admirabil executate de meșterii atelierelor Institutului Biblic.

Prea Fericitul Patriarh Justinian a fost felicitat apoi, prin cuvîntări calde, de către Prea Fericitul Patriarh și Papă al Alexandriei și al întregii Africe; D. D. Hristofoar, de P. S. Pavel al Permului (care a dat citire și unei scrisori trimise cu acest psilej de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Crutișelor și Colonnei) și de DI D. Dogaru, Secretar general al Departamentului Cultelor.

A răspuns tuturor, vădit mișcat sufletește, P. Fer. Patriarh Justinian. P. Fer. Sa a insistat asupra concursului dezinteresat și competent pe care i l-au dat tot timpul colaboratorii săi apropiați — consilierii patriarhali și episcopești, vrednicii dascăli de teologie și protopopi — și în primul rînd I. P. S. și P. S. Membri ai Sfântului Sinod. A mulțumit călduros delegațiilor bisericesti alexandrină și rusă, a căror prezență la prăznuire contribuie la strîngerea și adîncirea legăturilor frățești dintre bisericile ortodoxe respective. Pentru toate bucuriile la care i-a făcut parte în calitate sa de înfruntător al Bisericii Ortodoxe Române, P. Fer. Sa a mulțumit Guvernului Patriei noastre și Departamen-

tului Cultelor. A încheiat cu o rugăciune de mulțumită lui Dumnezeu.

După aceea, P. S. Episcop Antim, secretarul Sfântului Sinod, a dat citire Actului sinodal înlocuit cu prilejul acelei aniversări.

La sfârșit, Prea Fericitul Patriarh Justinian a primit felicitări din partea celor prezenți ca invitați la ședința solemnă sinodală.

Invitații au trecut apoi la masa de onoare dată în cinstea aniversării primului deceniu de arhipăstorie a P. Fer. Patriarh Justinian. Au toastat în cursul mesei: DI Acad. Prof. P. Constantinescu-Iași, DI C. Paraschivescu-Bălăceanu, DI General D. Dămăceanu și DI Dr. V. Mihai Fărcașiu, în numele organizațiilor obștești pe care le reprezentau. În răspunsul său, P. Fer. Patriarh Justinian a stăruit asupra legăturilor frățești dintre popoarele romîni și sovietice și asupra participării active a Bisericii noastre la purtarea luptei pentru apărarea și întărirea păcii.

Masa s-a deslășurat într-o atmosferă prietenească.

*

În seara aceleiași Duminici, la orele 19, a început la Institutul Teologic Universitar din București ședința solemnă pentru aniversarea a 75 de ani de existență a acestui așezămînt.

Au luat parte, la festivitate, P. Fer. Patriarh Justinian și I. P. S. și P. S. Membri ai Sfântului Sinod alături în Capitală, membrii delegațiilor bisericesti alexandrină și rusă, ostenitorii Administrației Patriarhale și ai centrului Arhiepiscopiei Bucureștilor, P. C. vicar Tr. Belașcu (Sibiu), DI Acad. Prof. Dr. N. Gh. Lupu, DI Prof. univ. Stanciu Stoian, ș. a.

Departamentul Cultelor a fost reprezentat prin DI Secretar General D. Dogaru, însoțit de colaboratori ai săi.

Se remarcă, apoi, prezența delegației Institutului Teologic Universitar din Sibiu, alcătuită din P. C. Rector Dr. S. Vlad, P. C. Pro-rector Dr. Sp. Cîndea, P. C. Prof. Dr. Gr. Marcu și DI Prof. Dr. I. Ivan, precum și aceea a reprezentantului secției evanghelice C. A. din Sibiu a Institutului Teologic Universitar Protestant din Cluj, DI Decan Dr. Hermann Binder.

Erau prezenți, apoi, ostenitorii și studenții Institutului Teologic Universitar din București, profesorii și elevii Seminarului Teologic din București, protoierei și preoți.

Festivitatea a început cu Imnul Republicii Populare Romîne (de Matei Socor), intonat de corul studenților teologi dirijat de DI Conf. univ. Nicolae Lungu.

După aceea, P. C. Rector Prof. I. G. Coman a făcut un amplu și documentat expozeu asupra dezvoltării Institutului Teologic Universitar din București din fosta Facultate de Teologie înființată înainte cu trei pătrare de veac de un grup de oameni ai Bisericii, călăuziți de Mitropolitul Calinic Miculescu. Sub arhipăstoria P. Fer. Patriarh Justinian, cu concursul regimului de democrație populară al Patriei noastre, această înaltă școală a atins culmea dezvoltării sale, reorganizată fiind din temelie și devenind o instituție cu desăvîrșire bisericescă, menită să pregătească slujitori ai altarelor și fiind așezată sub directă conducere a Bisericii. Părintele Rector a prezentat o seamă de date statistice deosebit de grăitoare, din care rezultă că această instituție

(Continuare în pag. 3-a)

Două prăznuiri bisericesti

(Urmare din pag. 2-a)

a dat nu numai câteva mii de preoți, ci și numeroși arhieri, cițiva academicieni și mai mulți profesori de teologie. Exprimând P. Fer. Patriarh Justinian și Sfintului Sinod toată recunoștința ostentitorilor și studenților Institutului, P. C. Rector I. G. Coman a mulțumit călduros participanților la festivitate.

Au urmat la cuvânt oaspeții străini și invitații din țară, precum urmează: P. C. Arhiman-drit Partenios din partea delegației bisericesti alexandrine, P. S. Episcop Pavel al Permului și dl. A. Horbacioc din partea delegației bisericesti ruse, P. C. Rector Dr. S. Vlad din partea Institutului Teologic Universitar din Sibiu, Dl. Decan Dr. Hermann Binder din partea Institutului Teol. Univ. Protestant, secția evanghelică C. A. din Sibiu și Dl. D. Dogaru, Secretar general al Departamentului Cultelor. În încheiere, a luat cuvântul P. Fer. Patriarh Justinian, expunând planurile de dezvoltare viitoare a învățământului teologic, cu deosebire a celui seminarial.

Partea a II-a a programului festivității a constat din coruri religioase și patriotice, executate de corul studenților teologi, dirijat de Dl. Conf. univ. N. Lungu. Și-au dat concursul, ca soliști, Dnii: Mircea Buciu (bariton), artist emerit și Ion Luican (tenor).

În continuare a avut loc o masă de onoare, în sufrageria Institutului, prezidată de P. Fer. Patriarh Justinian. Masa s-a desfășurat într-o atmosferă caldă.

*

Îndoita prăznuire de la București ne-a dat prilej să avem în mijlocul nostru oaspeți dragi și respectați de peste hotare, în frunte cu Prea Fericitul *Hristofor*, Patriarh și Papă al mării cetăți a Alexandriei și a toată Africa și cu P. Sf. Episcop *Pavel* al Permului, din partea Bisericii sore ruse. Această prăznuire a exprimat cuvenita cinstire Prea Fericitului nostru Patriarh *Justinian* și Institutului Teologic Universitar din București. Ea va fi — nu ne îndoim — un imbold pentru noi toți, pentru o și mai osirduitoare slujire a Bisericii și a Patriei noastre dragi, pentru propășirea lor și pentru pacea a toată lumea.

PARTICIPANT

Acelaș crez

Chemarea Bisericii Ortodoxe Române rostită în 1948 prin glasul I. P. Sf. Sale Patriarhul Justinian și a Mitropolitului Nicolae a avut răsunet viu în sinul clerului și credincioșilor gr. catolici. Drept rezultat al acestei chemări s-a făcut revenirea în sinul Bisericii străbune și din partea credincioșilor parohiei Rușii Munți (protopopiatul Toplița), condusă de pr. Socaciu Aurel. Reîntoarcerea la unitatea bisericii ortodoxe — de care de-a lungul celor două veacuri și jumătate nu ne-am înstrăinat, nici prin datinele noastre, nici prin slujbele noastre religioase și nici prin credința noastră religioasă — aduce cu sine întărirea în credință, deoarece avem acelaș crez, slujim cu toții la același altar, ne împărtășim din acelaș potir și lucrăm cu drag pe acelaș ogor duhovnicesc. Ca rezultat, credincioșii cercetează biserica regulat, se folosesc de aceleași mijloace de mintuire lăsate de Mîntuitorul bisericii care sînt Sf. Taine. Credincioșii sînt mulțumiți sufletește, se mărturisesc și împărtășesc cu sîntele taine, împlinindu-și datorințele creștinești. Aceleași slujbe se fac, ca și înainte, tot așa se spovedesc și se cuminecă fără nici o deosebire, ascultă predicile precum și pastoralele I. P. Sf. Mitropolit.

Despre împărăția lui Dumnezeu

1. Ce este această împărăție?

Cel mai înalt ideal și cea mai frumoasă chemare s-a dat creștinului prin graiul Sfintei Evanghelii care zice: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă” (Mt. 6, 33). Pentru așezarea în lume a acestei împărății a venit Mîntuitorul Hristos, s-a născut, a pățimit și a înviat. Pentru ea a întemeiat Biserica.

Împărăția Lui Dumnezeu este legătura sufletului cu Dumnezeu, este întoarcerea noastră în raiul pe care l-am pierdut din cauza păcatului lui Adam. Că această împărăție este ceva real ne-o spune inima noastră, care însetează după Dumnezeu, cum zice psalmistul: „Cum dorește cerbul apa de izvor, așa sufletul meu Te dorește pe Tine Dumnezeu! Insetat este sufletul meu de Dumnezeul cel tare și viu” (41, 1—2).

Împărăția Lui Dumnezeu ne-a adus-o pe pămînt Domnul Hristos, care ne-a împăcat cu Părintele ceresc, ne-a făcut fiii Săi prin har, cînd s-a jertfit pe Sine pentru noi. (Ef. 2, 20; 1. Tim. 2, 5; In. 1, 7). Dar această împărăție nu este din lumea aceasta (In. 18, 36) și se bazează pe harul atotputernic al lui Dumnezeu. *Ea este în lăuntrul nostru* (Lc. 20, 21), căci ea „nu este mîncare și băutură, ci *dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfînt*” (Rom. 14, 17).. Fiii săi sînt îngerii în trup, sînt sîntii, sînt toți cei ce cred în Hristos-Dumnezeu și nu sînt robii păcatului.

Cu alte cuvinte, împărăția lui Dumnezeu este viața cea nouă și sîntă pe care a trăit-o pe pămînt Mîntuitorul Iisus Hristos. În ea intră toți cei ce urmează Lui, cei ce fac voia Lui și se conduc în viață numai de iubire, dreptate, pace, adevăr și bine. Ea este comunitatea de viață fericită cu Dumnezeu, care ne dă pacea inimii și liniștea sufletului.

2. Pocăința — cheia împărăției lui Dumnezeu.

În rugăciunea Tatăl nostru cerem zilnic: „*Vie împărăția Ta*”, adică să domnească între noi binele, adevărul și sîntenia, să fim ca frații cei buni și să ascultăm de acelaș Părinte ceresc. Această împărăție vine prin lucrarea harului divin și prin colaborarea voinței omenești cu el. Harul coboară în inimă prin sîntele Taine, iar voința noastră săvîrșește faptele cele bune. Cea dintii faptă bună a acestei colaborări este pocăința. Ea este cheia împărăției lui Dumnezeu, pentru că ne naște a doua oară sufletește (In. 3, 3), ne înnoește viața și ne șterge toate păcatele. Primul cuvînt al Mîntuitorului Hristos, cînd a început predica Evangheliei, a fost porunca: „*Pocăiți-vă, Pocăiți-vă...*” (Mt. 3, 2), adică schimbați-vă sufletul și inima, lepădați haina cea veche, egoismul, minciuna, nedreptatea, ura și răzburarea, ieșiți din patimi, nu mai săvîrșiți răul nici cu gîndul, nici cu vorba și nici cu fapta! Imbrăcați-vă în haina omului nou, în haina luminii și a curățeniei, umblați în „*duh și adevăr*”, căutați desăvîrșirea după Modelul divin (Mt. 5, 48).

Astfel pocăința plantează din nou pe Hristos în noi, este al doilea Botez, căci creștinul prin voință mare hotărăște să-și scoată sufletul din

Biserica are învățătura adevărată, întemeietorul ei este Iisus Hristos, Preacurata Fecioara Maria e recunoscută ca mama lui Iisus, îngerii păzitori ai bisericii, actualii episcopi, ca păstori, iar poporul credincios ascultă glasul Bisericii.

Ne vom întări mereu în credință și ne vom folosi de Sf. Taine — întărind această unitate. Întăriți în credință și muncă pășim înainte spre un viitor fericit.

A. S.

tennița păcatelor de tot felul și face să învieze toate virtuțile alese: dragostea de Dumnezeu și de aproapele, duhul de jertfă, pacea și buna înțelegere cu toți, sentimentul de frățietate ș. a. care face viața plăcută și fericită, așa cum ne-o voește Dumnezeu.

3. Calea către împărăția lui Dumnezeu.

După pocăință, calea către binele și fericirea noastră ne-o arată credința în Dumnezeu. Fără credință nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu și nici nu ne putem apropia de El (Ev. 11, 6). Ea este lăcătoare de minuni, este izvor de har și viață (Mt. 9, 22, 29, 15, 28; Mc. 2, 5; Lc. 5, 20; 7, 9; 8, 48, 50; 19, 9; Ef. 2, 8).

Cel ce are încredere în Dumnezeu și în harul Său își pune toată *nădejdea* în El și luptă ca să frîngă ispitele și cursele diavolului.

Cel ce caută împărăția lui Dumnezeu cu rivnă și sinceritate merge pe calea rugăciunii, care îi dă har și lumină, ocrotire, ajutor și povățuire. Cel ce se roagă bine știe să viețuiască bine; acela are bucurie în Sf. Duh, crește în paza și împlinirea poruncilor Domnului Hristos, după modelul vameșului păcătos care s-a întors din biserică îndreptat la casa sa (Lc. 18, 13—14). Rugăciunea leagă inima de Dumnezeu și pe El îl coboară în inimă.

Împărăția lui Dumnezeu vine pe pămînt prin inima noastră, căci inima este cîrmaciul vieții; din ea ies cele bune dar și cele rele, iar dacă ea este curățită de buruienile păcatelor, dacă în ea locuiește Dumnezeu, noi facem numai cele ce voiește și iubește El și aducem roadă bogată (Lc. 8, 15).

4. Iubirea și dreptatea — fundamentul împărăției lui Dumnezeu.

Dumnezeu este iubire (1 In. 4, 8), iar iubirea este izvorul virtuților care ne duc la asemănarea noastră cu El. Ea este fundamentul și garanția moștenirii împărăției lui Dumnezeu. Fără iubire viața este stearpă, rece și moartă. Ea coboară seva harului care sîntășește viața, apropie și solidarizează pe oameni ca să poarte unii altora sarcina (Gal. 6, 2). Ea face să crească în suflet virtuțile (căile) care duc la fericire: smerenia, blîndețea, iertarea, bunătatea, binefacerea, curățenia inimii, dreptatea, pacea, spiritul de jertfă, ș. a.

Sf. Apostol Pavel zice că împărăția lui Dumnezeu este „*dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfînt*” (Rom. 14, 17). Acest Duh vine în lume prin iubire, pentru că oamenii cu cît se iubesc mai mult cu atît sînt mai drepti unii cu alții, trăiesc în pace și sînt frați buni, se simt egali, împart tot ce au și nu se asupresc.

Evanghelia ne cere (Mt. 6, 33) să căutăm „*dreptatea lui Dumnezeu*”; adică dreptatea care sacrifică al său pentru fericirea altora. Aceasta este dreptatea bazată pe iubire, dreptatea care nu este sgîrcită, care nu caută ale sale, ci jertfește partea sa de dragul mulțumirii și fericirii tuturor. Iar în fericirea generală, creștinul care împlinește „*dreptatea lui Dumnezeu*” găsește deplin și în veci, fericirea sa adevărată.

„*Dreptatea lui Dumnezeu*” cere să avem încredere în iubirea Sa părintească, în ajutorul și ocrotirea harului Său. Ea cere să punem în slujba lui Dumnezeu și aproapelui toată munca noastră, să ascultăm de poruncile Lui, să trăim în comunitate de viață cu El — prin rugăciune și faptă bună — să-I predăm Lui inima, credința și toată viața noastră, să trăim în pace cu El și unii cu alții, să ne iubim ca fiii același Părinte și să fim fericiti.

Pr. SIMION RADU

La Institutul Teologic

INCHEEREA ANULUI ȘCOLAR

În 29 iunie a. c. a avut loc încheierea festivă a anului școlar la Institutul Teologic Universitar din Sibiu. Cu acest prilej s-a făcut darea de seamă despre cele realizate în anul școlar 1957—1958 și corul studenților, condus de Pr. Prof. Gh. Șoima, a cântat Imnul de Stat al R.P.R., Psalm, Jieneasca, ș. a. În predica, ținută în Catedrală de Pr. Prof. Gr. T. Marcu, s-a arătat că teologii trebuie să pășească pe urmele sfinților apostoli Petru și Pavel, fiind adevărați ucenici ai Domnului nostru Iisus Hristos. În cuvântarea, ținută de Pr. Rector S. Vlad în Aula Institutului, s-a spus că activitatea din anul școlar încheiat reprezintă o roadă bogată, ce se adaugă la zestrea celor 147 ani, de când funcționează acest Institut. Pr. Rector a vorbit despre felul cum și-au îndeplinit datoria profesorii la cursuri, seminarii, meditații, slujbe și prin publicarea de studii în reviste și ținare de Conferințe și felul cum studenții teologi și-au luminat mintea prin învățatură și și-au format sufletul prin rugăciune și viață după voia lui Dumnezeu. A citit apoi numele celor mai buni teologi și a mulțumit Înălților ierarhi pentru spri-

Femeile în slujba păcii

(Urmare din pag. 1)

Cerem interzicerea armei atomice, distrugerea rezervelor din această armă și lichidarea bazelor pentru lansarea armei rachetă, care crează un pericol mortal pentru populația țărilor în care sînt ele instalate.

Vrem să se pună capăt zborurilor avioanelor avînd la bord bombe atomice, care prezintă în fiecare clipă o primejdie pentru orașe și sate pașnice. Cerem retragerea trupelor străine de pe teritoriile ocupate de ele, cerem reglementarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativilor.

Împreună cu toate popoarele cerem dezarmarea.

Năzuim spre o lume în care să nu existe ură și rasism, în care toți copiii să se poată cunoaște, înțelege și îndrăgi reciproc.

Sprîjinim femeile care luptă pentru independența țării lor și care sînt victimele unor represii crunte. Cerem guvernelor să respecte principiile Declarației drepturilor omului înscrise în Carta O.N.U.

Să se termine cu discriminarea! Cerem deplină egalitate în drepturi și respectarea demnității noastre!

Noi sîntem sute de milioane, noi prezentăm jumătate din omenire! De noi depinde în mare măsură preîntîmpinarea unui război atomic și instaurarea păcii! Dacă toate femeile, toate organizațiile cărora le sînt scumpe egalitatea în drepturi a femeilor, fericirea copiilor și apărarea păcii își vor uni forțele, ele vor fi invincibile. Să fim deci demne de răspunderea sfîntă care revine femeii de astăzi!

Pacea trebuie să triumfe! Toate împreună vom contribui la construirea unei lumi mai bune!"

Aceasta este voința femeilor din toată lumea. Lupta lor, lupta tuturor popoarelor, va birui: viitorul copiilor, pacea se va sălășlui pe pămînt pentru totdeauna.

jinul acordat și Departamentului Cuitelor pentru ajutorul ce l-a dat.

Absolventul Giurgiu Mircea a vorbit despre dragostea studenților teologi pentru ierarhii lor, pentru profesorii lor, pentru Biserică, pentru Patrie și popor. El a arătat cum la Institutul Teologic din Sibiu sînt toate condițiile potrivite pentru formarea viitorilor slujitori ai altarului în dragostea de Hristos și Patrie. A asigurat că absolvenții din acest an se vor preoți, spre a sluji în parohii mîntuirii credincioșilor, binelui obștesc și luptei pentru pace.

I. P. S. Mitropolit NICOLAE a binecuvîntat munca și roadele muncii profesorilor și studenților teologi. Ținta acestei munci este a dobîndi: minte luminată și inimă curată. Dacă inima curată mai poate aduce unele roade bune, o minte neluminată nu poate face nimic bun, roadele ei sînt slabe. De aceea Institutul teologic se străduiește să lumineze mintea cu dreapta învățatură și să înnoiască inima, prin virtute. Acest lucru îl spune clar Sf. Apostol Pavel, cînd ne îndeamnă: „aveți mintea lui Hristos” și aveți „simțirea lui Hristos”. Acestea trebuie să le avem ca creștini și ucenici ai Domnului: „mintea lui Hristos”, mintea luminată de lumina adevărului și „simțirea lui Hristos”, inima curată și plină de dragoste, smerenie, bunătate.

În felul acesta noi vom putea fi buni slujitori ai Bisericii și ai Patriei noastre iubite.

Din cuvintele ce s-au rostit la serbarea încheierii cursurilor, se vede că la Institutul Teologic Universitar din Sibiu s-a muncit cu spor și că viitorii slujitori ai altarelor sînt bine pregătiți pentru misiunea lor.

UN NOU AN ȘCOLAR.

Cursurile anului școlar viitor (1958/59) se vor deschide la 1 octombrie a. c. Vor fi primiți în anul I. absolvenții seminariilor, ai școlilor pedagogice (cu diplomă), ai liceelor (școlilor medii de 10 și 11 ani cu diplomă de maturitate). Se primesc numai candidați din Arhiepiscopia Sibiu, Arhiepiscopia Timișorii, Episcopiiile Aradului, Clujului și Oradiei. Candidații anului I vor înainta actele pînă cel tîrziu la 5 septembrie la Consiliul Eparhial al Episcopiei de care aparțin. Absolvenții școlilor pedagogice și liceelor vor da la Institut un examen aprofundat de cunoștințe religioase și numai dacă reușesc la acest examen se prezintă la examenul de primire. Informații mai amănunțite se primesc la fiecare Episcopie.

După încheierea unui an de muncă, Institutul Teologic Universitar din Sibiu se pregătește să-și deschidă porțile pentru noi ucenici, care să devină apostoli ai Domnului și sprîjinitori ai vrei-rii poporului, care este bunăstare, pace și lumină.

T.

Lucrări în cîmp

În vremea de acum se continuă recoltatul cerealelor păioase și a finului (coasa II-a la trifoliene).

Recoltatul cerealelor păioase să se facă în faza de vegetație indicată de inginerii agronomi, snopii să se strîngă în clăi, care să fie așezate în așa fel încît să se poată face desmiriștitul. Dacă în 3 zile de la recoltare nu se poate din motive obiective executa desmiriștitul se va face o arătură de vară grăpată pentru împiedecarea evaporării apei din sol. Treierii să se facă ime-

Vizitație canonică

Duminică, 25 mai a. c., I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, însoțit de P. C. Prot. Prot. Nicolae Neaga și P. C. Prot. D. Călugăr, secretar arhiepiscopesc, a cercetat parohia Gurariului din protopopiatul Sibiu. La intrarea în parohie, I. P. S. Sa a fost întîmpinat de tradiționali „călărăși”, care, printr-un delegat al lor, au urat alesului oaspe bun venit.

În fața bisericii, I. P. S. Mitropolit Nicolae a fost întîmpinat de soborul preoților și de credincioșii parohiei. P. C. Pr. paroh Ilie Brad a rostit cuvînt ales, arătînd că vizita I. P. S. Sale umple sufletele credincioșilor de bucurie curată, bucurie care nu se poate tîlmăci întreagă prin cuvinte. Mulțumind pentru primire, I. P. S. Mitropolit Nicolae a lăudat și statornicia în credința strămoșească a obștei creștinești din Gurariului.

S-a slujit Sf. Liturghie arhierescă, răspunsurile fiind date de corul studenților teologi de la Sibiu sub conducerea P. C. Pr. Prof. Gheorghe Șoima.

La sfîrșitul Sf. Liturghii, I. P. S. Mitropolit Nicolae a predicat în legătură cu Evanghelia zilei. Fiind Duminică Sf. Părinți de la Niceea, I. P. S. Sa a subliniat grija cu care Sf. Părinți, sub conducerea Duhului Sfînt, au lucrat la alcătuirea Crezului creștinesc, crez care îl mărturisim și azi și îl vom mărturisi în veac. În vremea aceea, unii din fiii Bisericii ajunseseră asemenea fiului răătăcit și din această pricină a fost lipsă să se întrunească soborul Sf. Părinți, adică să-i întoarcă pe unii ca aceia la dreapta credință și să ne arate nouă, pe temelul Sf. Scripturi și al Sf. Predanii, ce să mărturisim întru mîntuirea sufletelor noastre.

Înaltul Ierarh i-a îndemnat pe credincioși să trăiască în curăție sufletească, să lucreze cu spor și să fie în toată vremea oameni ai păcii și ai buneii rînduiei.

După aceea s-a servit o agapă cu participare restrînsă, cu care prilej au ridicat cuvînt Pr. I. Brad și I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Vizita I. P. S. Mitropolit Nicolae în parohia Gurariului a născut și a lăsat acolo simțăminte de adevărată trăire creștinească.

D. C.

diat după seceriș, să depozitam cit mai repede recolta. După treierii sămînța se trece prin trioare sau selectoare, se curăță de impurități și se oprește cantitatea necesară însămînțării pentru anul viitor. De asemenea, imediat de la batoză cultivatorii vor preda contractările, achitîndu-se cu cinste de îndatoririle lor.

Tot acum se execută ultima prașilă la sîccla de zahăr și plantele tehnice. Dacă frunzele sîclei de zahăr s-au dezvoltat atît de mult încît împiedecă prașitul, vom plivi buruienile crescute cu mina.

O lucrare importantă este polenizarea artificială suplimentară la porumb. Se face după ce porumbul a dat în rod prin scuturarea pe mătasea porumbului a polenului recoltat în pilnii de pe spic. Această lucrare poate aduce sporuri de recoltă de 150—300 kg la hectar.

Încep pregătirile pentru campania de toamnă. Se face îngrășarea terenului, se repară inventarul agricol.

Se distrug vetrele de cuscută în trifoiști și lucerniere prin cosire, răzuire și ardere sau pe cale chimică și se combate mana la cartofi și purcii sîclei de zahăr pentru sămînță.